

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Novost v zemljeknjižnih stvaréh.

Dné 21. t. m. dobila je postava od 23. maja 1883 št. 82 drž. zak. svojo moč. S to postavo začel se je prevrat v načelu postopka v zemljeknjižnih stvaréh. Prevrženo je namreč načelo, da se v zemljiske knjige ne sme upisovati uradoma. To pravilo je dozdej imelo prav malo izjem; jedna posebno znamenita izjema je zaznamba eksekutivne prodaje. V obče pa je bila do zdaj za upis vsake privatne pravice potrebna prošnja udeležencev. Po citirani novi postavi pa je „zemljeknjižne upise, katerim so se podloge ustanovile v tečaji ostalinske razprave, izprožiti uradoma“, ako ni v šestih tednih prošnje udeležencev. In taki uradoma izvršeni upisi so prosti kolekov.

Ta postava pomeni olajšavo bremen zemljiskih posestnikov. Kajti pri takih zemljeknjižnih upisih iznašal je kolek samo za prošnjo in rubrike najmanj po 2 gld. in odveto ali notar tudi ni mogel prošnje napraviti zastoj. Pri malih posestnikih pa že 5 gld. tudi precej velja in oni si lahko zdaj ta izdatek prihranijo v slučajih, v katerih se po ostalinski razpravi last zemljišča premenjava.

Predsednik nadsodnije v Gradci je izdal dolg pouk o rabi nove postave, v katerem pa po naših mislih postavna določila neopravičeno širi in krči. Njegova prevzvišenost gospod vitez Waser namreč pravi, da se nova postava ne dotika dedinske razdelitve, ki se godi po prisodbi, ampak da zadeva nova postava samo podloge zemljeknjižnim upisom, ki so se do prisodbe ustanovile. Ta pouk bode težko našel pritrjevanja sodnikov; kajti ovreči se ne bo dal nazor, da tudi razdelitev dedine po razsodbi, in n. pr. ponovitev ostalinske razprave, spada v „tečaj ostalinske razprave“. Ostalinska razprava ni končana, dokler ni vsa zapuščina razpravljena in prisojena.

Dalje hoče prezident Waser, da se morajo v prihodnjic pri ostalinskih razpravah ustanoviti podloge zemljeknjižnim upisom, katere ima nova postava v mislih; posebno da se mora vse storiti, kar je treba za zavarovanje maloletnih dedičev, že pri razpravi. Tega postava pač ne veleva. V obče tudi ta pouk kaže načelo v sedajnem vodstvu „notranje-avstrijskih“ sodišč, da se s prezidijalnega stola diktirajo odloki. O tem vodilu Waserjevem tožijo tudi sodniki višjega sodišča in prezidenti prvih instanc pravijo, da radi posnemajo svojega gospoda in mojstra.

Predno sklepamo ta spis, moramo javno izreči obžalovanje o nenatančnem uredovanju slovenske izdaje državnega zakonika. Postava, o kateri smo govorili, ima jako moteče pregreške v slovenskem „prelogu“.

V §. 1. je namreč izpuščena beseda „ne“ in tako ima celi ta paragraf krivo določbo, nasprotno postavni vsebini. V §. 1. rečeni črtež mora biti narejen od poljemerskega uradnika itd. pri delitvi parcele, ki „ne“ dela kvadrata ali pravokotnika; ne pa tako, kakor slovenski državni zakonik. Beseda „aliquot“ je preložena z besedo „nekoliki“. To ne izraža v Nemcih rabljenega pojma „aliquot“, nego latinski „aliquot“ (einige). Nemški „aliquot Theile“ neso „nekoliki deli“, ampak „aliquotni“ deli. Mi ne vemo drugega isto zaznamujočega izraza, in Nemci tudi ne. Del glede na celoto odločen, ni „nekoliki“ del. Zopet kaže ta primerljaj, da se ne sme preveč purificirati. — V §. 2. stojite besedi „naj se“, ki neste v nikakršni zvezi s celim stavkom. Potem beremo tam, „upise izprožiti“ za nemški pojem „bewirken“. Izprožiti je „veranlassen“, in Fluss bringen; „bewirken“ se pravi izvršiti, ne samo izprožiti.

Treba bode dobiti praktičnega jurista za urednika slovenskemu državnemu zakoniku; nikakor pa ne gre take izdajati uradne prestave zakonov.

Postava sama bi bila bolj razločna, ako bi bila določila zadnjih dveh odstavkov §. 3. zaznamovana s posebnimi §§. V državnem zboru je pač za skrbno redakcijo tekstov premalo časa, — na kvar posebno pravosodnim postavam.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. julija.

Glede dalmatinskega deželne zbor se poizveda, da sicer ni bil razpuščen, da pa se je vender vsled Najvišje naredbe nagloma zaključil, predno se je bil izvršil dnevni red. Tako poroča „N. Fr. Pr.“ in dostavlja, da je poslanec Bianchini, ko se je prečitala cesarjeva naredba, zakričal: „Mi obsojamo ravnanje vlade; a živio hrvatski kralj Fran Josip!“

O imediatnej ulogi Dunajskega mestnega zbora, katero je sklenil predložiti cesarju glede „decentralizacije“ železnice, piše „Presse“, da izraža bojazni, ki nima v resnici nobene podlage. Mestni zbor pravi, da je minister-provmestnik dejal, da se bodo za državne železnice osnovala podvodstva, in ta izjava navdaja mestni zastop z veliko skrbjo. Čudno pa je, zakaj ni bil Dunajski mestni zbor jednako skrben in užaljen, ko so se pred jednim letom povodom organizacije zapadne železnične mreže osnovala v celaj vrsti provincijalnih mest nižja in višja vodstva za železnični promet. Tedaj zdela se je ta naprava vsakemu ob sebi umljiva in nobenemu ni prišlo na um govoriti o provincijalizovanju železnice. In pri severno vzhodnej železnici naj bi bilo sedaj drugače? Kar smešno pa je, kar mestni zbor posebno poudarja v svoji imediatni ulogi, da bi z izpeljavo te naredbe mestu odtegnilo se veliko število konsumentov. Mesto, ki ima blizu jeden milijon prebivalcev menda ne bo propadlo, ako ga zapusti kakih 200 uradnikov!

Meseca junija imela je katoliško-socialna družba svoj shod v gradu Haid na Českem, čegar program se še le zdaj deloma poizveda. Program „katoliških socialstov“ zahteva za preustroj rokodelstva obligatorične zadruge, rokodelske kamore

LISTEK.

Deželna razstava v realci.

(Dalje.)

V veliko in lepih izvodih zastopane so majolike, najlepše utegnejo biti one gg. Viktora Smoléta, barona Lichtenberga, pl. Strahla, potem Pavle Merizijeve, baronice Rechbachove in drugih, in je ta „genre“ tako mnogobrojen, da ima obiskovalec dovolj prilike za primerne študije.

Posebne starinske vrednosti sta dve krstni posodi (Taufbecken), v podobi velikega kroznika v starogotiskem slogu. Prva št. 180 ima sredi uboknjeno podobo Adama in Eve, okolu pa napis, katerega ni moči čitati. Ta posoda je lastnina farne cerkve v Koroški Beli. Druga št. 66 (mej predmeti cerkvene umetnije) lastnina g. Franje Ložarjeve v Vipavi, predstavlja Marijino oznanjenje. Obe sodite v 13. stoletje in pripadate najzanimljivejšim predmetom.

Prezreti se ne sme v srebro vzboknjena, z žlahtnimi kamni obdana podoba cesarja Maksa I.

(št. 161 lastnina pl. Strahla), dve bodalci št. 191 in 192 (lastnika gg. dr. Stöckl in Viktor Smolét), pahljača št. 325 (pl. Strahl) s slonokoščenimi vitrami in lepo slikarjijo, dalje pod št. 230 zlata tobačnica, nekda lastnina maršala Bernadotte, sedaj gospe Katarine Florijanove v Kranji v slogu Ludovika XVI. Gospa Florijanova razstavila je tudi lepo izrezljano zajemalno žlico iz pušpana (št. 101) in srebrno jedilno orodje, nekda lastnina Ljubljanskega župana Hradekega.

Pod št. 292 nahajamo pozlačena ključa Ljubljanskega mesta, katera sta se cesarju Karolu VI. o njegovem prihodu v Ljubljano prinesla nasproti, pod št. 293 pa na oknu viseče tri slike na steklo (Glasmalerei) z letnicama 1544 in 1546. Mestna ključa in te slike so dopadale posebno dru. Ilgu, ravnateljju Dunajskih muzejev.

Mej svetinjami odlikuje se po starosti dijaška svetinja (Praemienmedaille) z leta 1584 (št. 239 lastnina župnika Razboršeka na Bledu), in tolar grofa Turjaškega (št. 238) brez letnice.

Pod številko 338 razstavil je g. Viljem Dollhof mali hišni altar (Triptychon), ki je posebno vzbudil našo pozornost. Brez dvojbe je to staro delo,

slog menda bizantinski, a kar je najvažnije na njem, so staroslovanski napisi, ki se brez lupe zaradi drobnosti čitati ne mogó, le posamične črke mogli smo razločevati. Ta predmet je gotovo iz južnoslovanskih krajev, možno, da jako star, dobro bi bilo tedaj, da ga večaki dobro ogledajo in mu določijo izvor in letnico.

Veliko prostora zavzima kneza Auersperga knjižnica (št. 222, 223 in 224) in vredna je posebne pozornosti, kajti razstavljenih je mnogo redkih podob, knjig, atlantov, rokopisov in incunabel z leta 1466, 1481, 1487 in 1488, in knjig, ki so zlasti za knjigovezce zanimljive. Mej podobami odlikujeta se osobito „Hochzeitliches Ehrenfest München 1568“ v 15 prizorih in „General-Rendezvous der kais. Armee 6. Mai 1683“. V ostalem pa ima ta knjižica le bolj za večaka svojo posebnost.

Razen interesantnih mestnih pečatov iz Kamnika, Loža, Višnje Gore, Krškega in Kočevja (št. 240—245), vidijo se tudi kratkocevnne srebrom kovane kranjske pipe, mej katerimi je z biserno matično uložena Aleš Pavlinova z Brezja (št. 246) najlepša, stari srebrni ženski pasovi, tobačnice z ametisti, solnice s srebrnim obodom, broša in uhani

in sodišča, dokaz zmožnosti za mojstersko pravico, ustanovo cehovnih dvoran za pomočnike, upeljavo izpitov pomočniških, obligatorično mirovanje ob nedeljah in praznikih, in pa ureditev trženja z izdelki tako, da naj bi smeli po preteku določene prehodne dobe po postavi le zadrage, oziroma k njej pripadajoči mojstri, prodajati izdelke te zadrage. Glede delavskega vprašanja ima ta program določbo, da mora biti v medzi zapopaden ekvivalent za vse, kar delavec ponuja, in da mora to plačilo delavcu podati vsa potrebna sredstva za življenje in še nekaj več, kar naj bi si shranil za čas, ko dela ne bode.

Vnanje države.

Srbski ministerski svet pod predsedstvom kraljevim je sklenil pridružiti se predlogu Avstro-Ogerske ter zidati ob vzajemne stroške most preko Save mej Mitrovico in Šabcom. — Odbor za prenos Radičevićevih ostankov sklenil je po dolgotrajnej debati, da se bode v Karlovcih postavil spomenik umrlemu pesniku na čast. Za to potrebni kamen dobili se ima iz Srbije in srbski kipar Ubavčić bode spomenik izdelal. Dosedanja glavica bode se pomnožila s prostovoljnimi doneski. Manjšina je bila za to, da bi se pesniku v spomin ustanovilo šolsko društvo.

Rumunsko vojno ministerstvo razpisuje v 1. dan septembra t. l. dražbo za 473 milijonov opek, ki se bodo potrebovale za fortifikacijo Bukurešta. S Kruppom v Essenu vrše se dogovori za pridobitev 120 topov. — Bivši urednik listu „Indépendance Roumaine“, Emil Galli, kateri je bil iz Bukurešta zapoden, priobčuje sedaj v tem listu dopis iz Dunaja, ki je polen sumničnej in ki obrača vso ostrino svojo proti ministroma Bratiano in Sturdza. V njem se mej drugim pravi, da je bil Sturdza zavoljo podonavskega vprašanja na Dunaji in da je določena stvar, da bode Rumunija vzprejela Londonsko pogodbo. Iz vsega dopisa veje strast in poželenje, zaprečiti sporazumljenje mej Avstrijo in Rumunijo.

V glavnem mestu **Egipta** so razmere jako žalostne. Kolera davi ljudi brez usmiljenja in umrljivost še vedno ura za uro narašča. Povrh vsemu pa so domači uradniki čisto nezmožni ter se vedno prepirajo z angleškimi. Udje zdravstvenega komisijona so mej seboj nejevolni. Najbolj razsaja strašna bolezen v okrajih Bulak; tako da je morala policija odrediti izpraznenje tega mestnega dela in so angleški vojaki imeli skrbeti za to, da so ga vsi prebivalci zapustili v 10 urah. V nedeljo umrlo je v celej Kairi 481 oseb. Razen tega je umrljivost velika v Abbasié, Ismaila in Damanhur in skoro po vseh mestih, izimši Aleksandrijo in Port Said. Po največ krajih ni dobiti primerne hrane, nahajajo se le gnjile ribe in okužena govedina. — Mejnarodni odškodninski komisijon v Aleksandriji likvidoval je do 30. junija 5469 reklamacij v skupnem znesku 50,176 930 frankov. Avstrija zavzema s svojimi 444 terjatvami v znesku 4,683.940 fr. četrto mesto po številu reklamacij, a drugo po denarnej vrednosti.

Dopisi.

Iz Ptuja 21. julija. [Izv. dop.] Odkar je presvetli vladar zapustil naše mesto, od tistega časa sem ima naš gospod „fakcijski“ vitez Premerestein kisel obraz. Bajе mu še vedno besede gospoda c. kr.

iz filigran-zlata (št. 258, 259, 285 in 286, lastnina g. Hočevarja v Ljubljani), cinasti krozniki in po-ode z raznimi podobami in raznih časov, starinsko orodje, sploh vsega toliko, da se obiskovalec prepriča, ka ima tudi Kranjska v sebi mnogo zgodovinsko važnega in v umetniškem oziru odličnega blaga; škoda, da tudi v tej razstavi še ni vse združeno, ker se marsikdo ni udeležil razstave.

Če prestopimo v oddelek cerkvene umetnije, zanima nas poleg po Rembrandtu l. 1633 radiranega „Snevanja s križa“ (št. 175) takoj pri vratih viseča podoba papeža Pija II. (št. 172), a ne zaradi umetniške vrednosti, temveč zaradi napisa: Aeneas Sylvius patria Senensis, olim parohus s. Pacratii in Foro antiquo extra Slavi Graecium itd. Menda bode malo, ali celo nobene podobe več, na katerej bi se Slovenji Gradec imenoval „Slavi Graecium“.

Predno gremo dalje po razstavi, popraviti nam je hibo, katere nismo mi zakrivali. V katalogu stoji v oddelku B pisano, da sta s števil. 10. in 16. zaznamovani sliki lastnina gosp. dra. Voka. To pa ni istina, omenjeni sliki, predstavljajoči grofa Kobencija, sta lastnina gosp. Josipa Majerja, graščaka v Lozah pri Vipavi. (Dalje prib.)

namestnika barona Kübecka po glavi šume: „dafür haben Sie von mir keinen Danck und ich glaube auch von Sr. Majestät nicht.“ G. Premerestein šel je v svojej strasti tako daleč, da je hotel vse uničiti, kar bi kazalo slovenski značaj našega okraja. Hotel je prepovedati slovenske nagovore; posrečilo se mu je, določiti drug pot, kakor je bil poprej v sporazumljenji c. kr. namestnika določen, samo za to, da cesar ne bi videl kranjsko-slovenske zastave na „Narodnem domu“, — razobesile so se frankfurtarce in g. vitez Premerestein še vedno nema križeca, katerega se je sigurno nadejal.

Vsakdo si lahko misli, da je moral g. c. kr. namestnik Kübeck — če tudi Slovincem ni prijazen — zelo razburjen biti nad Premeresteinom, ko je izustil navedene besede, kajti v moči Premeresteina je bilo prepovedati razobešenje frankfurtaric. Iz vsega njegovega početja pa smo razvideli, — akopram smo ga že tudi poprej dobro poznali — da je ljut sovražnik Slovencev, če tudi je sam rojen Slovenec. Ker nam ta mož vedno ovire dela, treba nam bode biti pazljivim pri bodočih volitvah v okrajni zastop, vsaj nam je znano, da je mož velik prijatelj naših rogoviležev nemčurjev, kar je to tem bolj čuda, ker so mu početja te klike dobro znana.

G. glavar pa bi najbolje storil, ko bi jo odkuril v nemške kraje, kajti namenjena stopinja mu je vsled njegovih neprevidnih dejanj — splavala po vodi.

Iz Litije 24. julija. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo so Vesteneckovi jogri v Litiji dokazali, kaj da so, kaj znajo in koliko jih je. V saboto nalepili so se plakati z vabilom h koncertu, katerega čisti dohodek je namenjen pogorelcem v Terbojah. Dasi-ravno ni bilo pričakovati velicega dohodka, vender so se pustili tudi nekateri narodnjaki zapeljati k obisku tega nemčurskega gnezda, a kljubu temu je bil brutto dohodek 10 gld. in nekaj krajcarjev. Dasi-ravno je bila vsa nemčurska baža skupaj, je vender le komaj toliko došlo, da so se mogli godci izplačati, pijačo so jim pa plesalci plačevali. To je dokaz, koliko jih je, in kake pomoči se more človek od njih sploh nadejati, ako ga nesreča zadene. Kaki so ti ljudje, so dokazali v teku večera, ker so jednega narodnjaka napali, ki je mej nje zašel, kakor besni, in tu se je ravno njih omika pokazala. Kričali so tako, da je že vsem glas pošel, po mizah razbijali in rukali jih sem in tja, da so kozarci po tleh leteli, mej saboj se z osli pitali, da je bila groza, — a vender so v jedni sapi upili: wir sind ehrliche Deutsche, wir sind in einem deutschen Gasthause und wegen dieser Nationalen dürfen wir nicht ein ehrlich deutsches Wort reden? itd. Celo rudarski delavci so se jeli po prsih biti in kričati: wir sind Deutsche; pa brž ko ne so bili zadnji najeti v svrbo, da bi bili poprijeli, ako bi bilo treba. Ali ni se jim posrečilo, ker so ravno „Nationalci“ pokazali, da neso tako surovi, ker so jim mirno svoje mnenje povedali in jim potem hrbet obrnili. (Jeza in togota jih lomi, da je ravno njih ljube zadela ta čast, oskruniti se s surovim obnašanjem pri ljudski veselici, ker je vse drugo lepo izteklo, zato so pa nad jednim samim izlili žolc in tako stresli svojo jezo. Obžalovati je le to, da je bil ravno c. kr. davkarski kontrolor tisti, ki je najbolj razsajal in najbolj kričal, da je Nemec (ehrlieh Deutscher). Da bi vender rešeni bili teh „ehrlieh Deutsche“! —

Iz Šiške 18. julija. [Izv. dop.] Tudi pri nas smo slavili 11. julij, kot najimenitnejši zgodovinski dan naše ljubljene domovine, dostojnim načinom. — Rano zjutraj začeli so možnarji oznanjevati prebivalstvu, da je blizu oni srečni trenutek, ko obišče naš presvetli cesar narod slovenski.

V prazničneji opravi začela se je zbirati šolska mladina že okoli 6. ure v okrašenem šolskem poslopji. Veselje in radost bili ste brati vsacemu otroku na lici, da mu je dana sreča, udeleževati se te slavnosti. — Ob 7. uri bila je v Spodnješišenskej cerkvi péta sv. maša s „Te Deum laudamus“, katere se je udeleževala skupna šolska mladina, krajni šolski svet in velika množica prebivalstva, tako, da je bila cerkev čez in čez natlačena. — Po maši se je podala šolska mladina in krajni šolski svet v šolsko poslopje, kjer je šolski vodja o po-

menljivosti dneva imel obširen in temeljit govor ter na konci govora zaklical: „Slava Fran Jožefu I. Slava vsej Habsburškeji rodovini!“

Za tem govorom zapela se je cesarska pesen. — Potem se je vsa šolska mladina obdarovala z bukvicami: „Habsburški rod“ in s spominsko svetinjo.

Šolsko vodstvo se v imenu mladine za ta darila primerno zahvaljuje krajnemu šolskemu svetu, ki se precejšnjih stroškov v proslavljenje tega dneva ni ustrašil. — V povečanje slavnosti priredil je g. J. Knez, predsednik krajnemu šolskemu svetu, zajutrek, katerega so se udeležili učitelji in krajni šolski svet.

Da se je pri tej priložnosti razgovarjalo jedino le o imenitnosti dneva in cesarjevem prihodu, razume se ob sebi.

V veselej nadi, za malo ur videti presvetlega in premilega cesarja, razšlo se je društvo. U—

Iz Cerknice 23. julija. [Izv. dop.] Tudi pri nas obhajala se je „Habsburška“ svečanost na dostojen način. Že 10. t. m. naznanjevale so cesarske in slovenske zastave, vihraje na taboru, lipi in na hišah našega trga, patrijotični praznik. Dne 11. t. m. bila je ob 8. uri slovesna sv. maša z zahvalnico in cesarko himno.

Po cerkveni slovesnosti podali so se krajni šolski svet, šolska mladina in drugi šolski prijatelji v praznično okrašeno šolsko sobo. Po odpeti slavnostni himni razložil gosp. dekan šolski mladini v lepem patrijotičnem govoru pomen slavnostnega dne. Deklamovali so potem sposobnejši učenci, ter vmes peli primerne pesni, h koncu pa cesarsko himno. Naposled razdelilo se je 150 knjižic „Habsburški rod“, ter naznanilo otrokom, da se zbero 15. t. m. v šolskih sobah, od koder se podajo na Rakek k pozdravu Nj. Veličanstva. Z velikem veseljem korakali so dečki in belo oblečene deklice z zastavami proti postaji, pogovarjaje se mej potjo o prihodu cesarja. Po odhodu dvornega vlaka, katerega spremljal je gromoviti „živio“, bila je šolska mladina pogostena, ter vrnila se je na svoj dom z veliko radostjo, da je videla osobno presvetlega cesarja.

Naj še omenim, da tudi trg o slavnosti ni zaostal. Pokanje možnarjev povikševalo je slavnost v cerkvi in v šoli. Goreli so kresovi po bližnjih hribih, ter v trgu bila je razsvitljava in sicer zaradi nevarnosti ognja le samo po varnejih hišah, od katerih odlikovalo se je posebno s transparenti razsvitljeno stanovanje gosp. kaplana Rota. Izenadil nas je umetni ogenj mej pokanjem možnarjev na Slivnici, katerega sta preskrbela in vodila gospoda J. Stergulje in A. Kraševac. „Živio-klici“, petje cesarske himne razlegovalo se je daleč okrog.

Vsem onim pa, kateri so pripomogli, da so se vršile te slavnosti v popolnem redu, naj bode tu izrečena presrečna zahvala! Dragotin.

Iz Hotedršice 21. julija. [Izv. dop.] Od vseh krajev, koder je naš milostljivi cesar potoval, donašajo časniki poročila, samo od nas ni ničesar čuti. Dovolite tedaj meni v ta namen nekoliko prostora.

Ob 7. uri zjutraj 15. t. m. zbralo se je vse domače ljudstvo na cesti skozi vas, h temu pridružilo se je tudi mnogo ljudstva iz bližnjih vasi, ter stopilo na oba kraja ceste redno v vrste. Pred vasjo stal je prvi slavolok, pred taistem stala je vsa šolska mladina z gospodom učiteljem na čelu, na drugem kraji ceste stal je g. župan z odborniki, tik zraven gospod župnik Belar, poleg njega pa tukajšnji poštar g. Korče.

Mežnar na Ravniku pri tukajšnji podružnici imel je ukaz, zvoniti, kakor hitro bode zagledal od Logatca prihajajoče vozove. Vsak je radovedno poslušal, kdaj bodo zvonovi zapeli na holmeu, in ko so zapeli, postal je marsikateri prej rudeči obraz bled kakor zid, kajti mislil si je, vsaki hip vidil bodem pred saboj najvišjega vladarja in dobrotnika avstrijske države. Kakor blisk pridrdra prvi voz, na katerem se je vozil naš vse časti vredni okrajni glavar gospod Mahkot, koj na drugem vozu pripelja se cesar sam, in visokorodni deželni predsednik baron Winkler.

Vsi vozovi se ustavijo in cesar stopi urnih nog iz voza ter se obrne proti g. župniku, kateri je cesarja s krepkim, precej dolgim slovenskim govorom nagovoril. Cesar se je zahvalil v nemškem jeziku, in stavil g. župniku tri vprašanja, na katera je gospod župnik prav dobro odgovoril. Potem je mili cesar stavil zraven stoječemu poštarju g. Korčetu devet vprašanj, na katere vse je tudi ta čvrsto in neustrašeno odgovoril, in ko je deveto vprašanje tikalo se tukajšnje šole, pozvan je bil takoj pred cesarja učitelj g. Ivanetič, kateri je tudi na dve vprašanji cesarjevi čvrsto odgovoril.

Presvitli cesar se je potem urno usel na voz in se odpeljal proti Godoviču. Ljudstvo je glasno in navdušeno pozdravljalo cesarja z živio-klici.

Obžalovanja vredno je, da se oseba, katera se je imela pri tej priliki naj bolj postaviti, nam ni po misli obnesla. Rodoljub

Iz Preddvora 20. julija. [Izv. dop.] Čakam, da bi se kdo s spretnejim peresom oglasil, kako smo v našem kraju sprejeli presvitlega vladarja, pa ga ni; tedaj sprejmite blagovoljno moj dopis. Že 11. dan julija smo praznovali zvezo Kranjske z Avstrijo s slovesno sv. mašo, pri kateri smo peli Försterjevo „Kranjska z Avstrijo“, cesarsko pesen, sicer pa latinsko mašo. Udeležilo se je te slavnosti tudi srenjsko predstojništvo, krajni šolski svet, obilo šolske mladine in dosti ljudstva. Po zahvalni pesni pa smo se podali z mladino v šolo, kjer se jej je še enkrat v spomin poklical slovesni dan, in potem, ko se je odpela „Kranjska z Avstrijo“, cesarska pesen, „Ponižen grof je v Švici bil“, „Naš cesar mi je vedno ljub“, razdelila se je mej mladino knjižica „Habsburški rod“.

Dne 16. t. m. pa je bil pravi slavnostni dan. Tudi mi smo želeli videti presvitlega vladarja mlo obličje. Peljal pa se je dobro uro hoda od nas. Šli smo tedaj na Luže. Več dnij poprej smo se že pripravljali in nabralo se je toliko radovoljnih darov, da smo mogli omisliti tudi 180 trobojnic, da jo je vsak učenec dobil in da je bilo veselje toliko večje. Omenjeni dan odrinemo tedaj v najlepši obleki, ki jo kdo ima, s šopki na prsih. Dobilo je tudi 50 najpridnejih svetinje v spomin od sl. deželnega odbora po c. kr. okrajnem šolskem svetu. S to kolajno so se pa še bolj postavljali. Počasi smo korakali na omenjeni kraj. Skozi katero vas smo šli, povsod se nam je pritkovalo, mi pa smo se zahvaljevali z daleč razlegajočimi se „živio“-klici. In čez poldrugo uro pridemo skozi Visoko na Luže; kako se zavzamemo, ko ugledamo dva izredno visoka mlaja, mej katerima je bil napravljen za take vaščane nepričakovano lep slavolok z napisom: Pozdravljen Fran Jožef I.! Mlaja pa je daroval graščak g. Ed. Urbančič, ki je k slavnosti pripomogel, kakor je le vedel in znal. Pri slavoloku so že bili učenci iz Šentjurja, iz Lokve in iz Viševka. Se vé, da je imela vsaka šola svojo zastavo, Šentjurci in Vokljani nalašč nove za to slavnost.

S Šentjurja prišlo je več žensk v pečah, Šentjurski kaplan g. J. Lavtižar pa je pripeljal svoje nenavadno dobro izurjene pevce in pevke. Ti so še pred prihodom zapeli nekatere zборе tako mlo, da se je moral vsak zavzeti. Ljudstvo, ki v teh krajih taci priprav še ni videlo, se je solzilo in slišal sem staro ženo, ki je dejala: Oh, ali bo v nebesih tako lepo? Posebno so ugajali banderci pri otrocih, slišali so se vzdihljaji; Oj, lepo, prelepo! Nastavljeni so bili tudi žandarji, pa red vzdrževal se je sam ob sebi po navzočih gg. duhovnikih in učiteljih.

Ko kake pol ure počijemo, zasliši se iz Cerkljan mogočno zvonjenje in strel, tedaj smo vedeli, da v dobri ¼ uri pride cesar s svojim spremstvom. Pred vso vrsto se še postavijo trije korenjaki z velikim cerkvenim banderjem, ki navdušeno zakriče „živio“, ko se pripelje druga kočija. Preddvorski pevci z učenci vred pa so speli ravno tri kitice cesarske himne in ravno ponavljali: „Fran Jožefu, Elizabeti, celi hiši Habsburški!“, ko gre počasi mimo kočija s cesarjem, ki se je na naše globoke priklone tudi prijazno priklanjal. Mej tem pa se oglasi staro in mlado, učenci, učenke in učitelji s stoternimi „živio“. Pred slavolokom pa je stopil cesar iz ko-

čije ter milostno nagovarjal duhovnike, učitelje in župana Šentjurskega, ki je nagovoril in pozdravil presvitlega vladarja. Zopet zapoje Šentjurski pevci s svojimi krepkimi glasovi in, ko se še cesar zahvaljuje, smo že morali dežnike razpeti, ker silno je začel dež liti, — stoterni „živio“ pa so spremeljali cesarja na Njegovem potu v Kranj.

Dež je ljudi hitro razkropil na vse strani, mi pa smo šli z učenci na dva županova poda. Na jednom je bilo 100 deklic, na drugem 80 dečkov, pevke in več drugih ljudi, ki so prišli za s trobojnicami okinčanim vozom, ki je vozil naš provijant: 200 štrukljev, vedro vina, 100 klobas, sodec piva itd.

Tudi g. župnik, žandarji, dobrotna gospodičina poštarica itd. prišli so k nam. Da je bila prva napitnica presv. vladarju, potem presvitli cesarici, prestolonasledniku in vsi cesarski rodbini, to se tako vé. Takega veselja in rajanja naša mladina še ni imela. Povsod se je reklo: Oj, to je lepo!

Za cesarsko pesnijo sledila je še jedenkrat „Kranjska z Avstrijo“ in več drugih napitnic in šolskih popevk. Vse je bilo veselo današnjega dne, najbolj pa obdarovana mladina.

Hvala prisrčna dobrotnikom za vse to!

L. K.

Domače stvari.

— (Deželni glavav) grof Thurn vrnil se je včeraj iz Radovljice, kjer se je nekaj časa bavil na svojej graščini, v Ljubljano in se nastanil zopet v deželnem dvorcu.

— (Najboljši strel v črno) na slavnostno tarčo „Habsburg“ imenovano, pri slavnostnem streljanji Nj. Veličanstvu na čast, je napravil na Ljubljanskem strelišči mej mnogimi tisoč strelmi naš narodni trgovec in znani izvrstni strelec g. Regoršek in sicer s svojo izvrstno puško, s katero je blagovolilo tudi Njegovo Veličanstvo ustreliti dvakrat v tarčo „Habsburg“. Kot dobitke dobil je g. Regoršek masiven sreberni service v vrednosti 150 gld. Znamenito je, da je bilo mej mnogimi tisoč strelmi samo trinajst v črno in g. Regorška trinajsti strel najboljši, to je datum dneva (13. jul.) ko je presvitli cesar blagovolil počastiti strelišče s Svojo navzočnostjo.

— (Prevzvišeni knezoškof dr. Pogarčar) ostavlja pretečeni teden Ljubljano in se podal za štirinajst dnij v Gornji Grad. Ko se vrne od tam, bode dlje časa bival v gradu na Goričanah.

— (Škof Strossmayer) prišel je, kakor vsako leto, tudi letos na Slatino v toplice, kjer je letos veliko hrvatskih gostov.

— (Ljubljanski mestni odbor) bode v petek 27. dan t. m. popoldne ob 6. uri zboroval. Dnevni red seji priobčimo jutri.

— (Deželni uradi), vsi, izvzemši blagajnico, preselili so se z včerajšnjim dnevom v deželni dvorec. Tam poslujejo tudi gg. deželni odborniki. Deželna blagajnica pa se preseli še tekom tedna v deželni dvorec.

— (Žumberk.) Iz Metlike se nam piše 24. julija: Danes sta prišla gg. Taray iz Pešta in Badovinac iz Zagreba. Ogled mej se prične, kakor hitro pridejo mape iz Ljubljane.

— („Turnerkneipe“ v Švicariji.) Nulla dies sine linea! Vsak dan, ako mogoče, drug škandal, to je gaslo Ljubljanskih nemškarjev in Nemcev, in te prislovice se drži tudi Ljubljanski „Turnverein“, kateri, kakor „Ljubljanski butelj“ trdi, združuje pod vodstvom Prusa g. Rüttinga „die Intelligenz der Stadt unter seinem Banner“, kateri pa, kakor trezni ljudje mislijo, šteje v svojih vrstah jako mnogo dečkov, katerim bi dosti bolje pristajala še šolska klop, nego krivači na klobuku. Zadnje soboto imel je ta Ljubljanski „Turnverein“ v Švicariji svojo „kneipe“, ali uradno naznanjeno ali ne, ne vemo, saj ti gospodje (!) lahko delajo kar hočejo. Zbralo se je kakih 60 turnarčkov, mej njimi smo opazili jako mnogo dijakov, tudi sina deželnega inženirja g. Witschlina. Plačal je nam neznan dobrotnik turnarjem sodec piva, najbrže kak skriven agent provocateur, ki si je mislil: Kaj, če dam 10 gld. za pivo in animiram turnarčke k škandalom, sam pa iz-

zatišja gledajoč si mislim: naj si dečki posmodijo prste, jaz si jih ne bom. Najprvo pozdravi turnarje „Sprehwart“ Prus Rütting, naznanja, da bode pi-jača danes gratis, kajti prijatelj njihov podaril je sodeček piva. Potem so odpeli stoječ in odkriti „das deutsche Lied“. Zatem ustane c. kr. učitelj telovadbe g. Schmied in napije Ljubljanskemu turnarskemu društvu. Gospod c. kr. učitelj Schmied pravi v svojem govoru, da se društvo sicer imenuje „Laibacher Turnverein“, da so pa vender le „deutsche Turner“, ime „Laibacher Turnverein“ je le zato, da tudi druge Nenemce privabijo v društvo. Ta govor so turnarčki pozdravljali z „wacker!“, „sehr wacker!“. Doslej je bilo še vse prebavljivo. Ali zdajci ustane znani „dichter“ in uradnik v c. kr. državnej oskrbi stoječe cesarjevič Rudolfove železnice, g. Oskar Künl, in prične prebirati svoje „Knittelverse“, v katerih opisuje prihod Nj. Veličanstva v Ljubljano. Nepopisljivo je, koliko je v teh „Knittelversih“ nagromadenih psov in surovosti, zaničevanja, srda, sovraštva in lažij proti slovenskemu narodu, slovenskim društvom, posebno pa proti „Sokolu“. Kri mora zavreti v žilah najmirnejšemu človeku, ko čuje, kaj si upa tak dečak, kakoršen je Oskar Künl, ki je menda pevsko žilo poddedoval po svojem strijcu dru. Keesbacherji, izustiti o slovenskem narodu. Najprvo Künl pripoveduje, da se ni udeležil slavnosti, zakaj ne, za to ne bode navajal uzrokov. Potem pravi, da, ko bi „Erzbengel“ na slavoloku pri Tavčarji in „Friedensbengel“ v Zvezdi s svojih višin stopila na tla in bi čula vesti „von der Friedens- und Versöhnungsära“, takoj bi pred isto zbežala. Potem pripoveduje, kako lepo in taktno so se vedli turnarji, da so bili nastavljeni blizu kolodvora, in da so otvorili „die deutsche Wienerstrasse“. Žalostno je bilo le to, da so bili postavljeni pri „Sokolih“, ki v svojih rudečih srcah izgledajo tako, kakor rabeljni preteklega stoletja za francoske revolucije in kateri so vinjeni kranjskega cvička, s slovenskim duhovnikom na čelu in s tisoči slovenske sodrge (Pöbel) napali Nemce v paviljonu za šampanjec, Nemce, ki neso storili družega, nego da so držali v kozarcih kipečega šampanjca. Potem pravi, da je slovenska sodrga Nj. Veličanstvo presvitlega cesarja s svojim tulenjem zaničevala. Turnarji so v jedno mer ploskali in klicali „wacker“ in kjer je bilo največ surovine proti slovenskemu narodu, tam so klicali „sehr wacker“. Posebno se je odlikovala tudi g. Zenari-jeva, ki je vsem podlostim „Knittelversov“ proti Slovincem navdušeno klicala bravo, ob dlani tleskajoč. Ko je Künl zvršil čitanje svojega pamfleta, ustane g. magistratni komisar Tomec od svoje mize, se poda h Künlu in se mu kot Slovenec in član Sokola zahvali za prebrane surovosti proti Slovincem in Sokolu, rekoč, da bi kaj tacega od omikanih ljudi ne bil pričakoval. Takoj počno turnarji kričati: „Ein Spion in unserer Mitte! Pfui! Spion! Haut ihn nieder!“ Posebno se je pri tem vpitji odlikoval c. kr. poštni praktikant Robba, ki je bil menda ne zaradi prevročega avstrijskega domoljuba prestavljen iz Pulja ali Trsta v Ljubljano, in kateri se tu kot c. kr. uradnik ponaša s tem, da demonstrativno nosi plavice. Gosp. Tomec je zahteval poizvedeti ime g. Robbe, na kar ga je g. Rütting predstavil. G. Tomec je potem turnarčkom povedal, da ako še eden izusti besedo „špion“, dobi od njega zausnico, da jo bode pomnil, na kar je nastal mir. Gratis pivo je bilo popito in turnarčki so se razšli. — Kaj ne, kako lepo se obnaša „die alte Riege“? Sicer pa bode o „Knittelversih“ g. Künl-na še govor pri sodnji, kajti gosp. Tomec je vso stvar c. kr. vladi objavil in videli bomo, ali imajo dečki à la Künl pravico nesramno blatiti slovenski narod. Tudi „Sokol“ bode tožil Künl-na zaradi razžaljenja in prijatelj plavic g. Robba imel bode priliko zagovarjati se zaradi „špiona“ na poziv gospoda Tomeca. Kaj ne, to je „Intelligenz in Kapital“ pri turnarjih!

— (Letno poročilo državne višje realke v Ljubljani) za preteklo šolsko leto ima prav obilo gradiva. Razen spisa gosp. profesorja Stauberja „Les romanciers de l' Empire et de la Restauration“, ki je za nas bolj eksotičnega po-

mena, nahajamo v tem poročilu času prikladno razpravo „Kranjske šole in Habsburžani, njihovi pospeševalci,“ katero je z običajno natančnostjo spisal naš znani pisatelj g. Ivan Vrhovec. Po raznih zgodovinskih virih nabranega in celotno zvezanega je toliko zanimljivega gradiva, da se ta razprava prav prijetno čita in nam podaja pristen pogled v pretekle čase. Statističnemu razkazilu povzamemo, da je bilo koncem leta 208 učencev, 101 Nemec, 80 Slovencev, 3 Hrvati, 2 Čehi, 21 Italijanov, 1 Francoz, med njimi 81 Ljubljčanov, 63 z dežele, 53 iz Cislitanije, 9 iz Translitanije, 1 iz Bavarske, 1 iz Italije. Z odliko dovršilo jih je 9, prvi red jih je dobilo 142, izpit ponavljati jih sme 24, 24 pa je dobilo drugi red, 7 tretji red. Najmlajši učenec bil je 10, najstarejši 22 let star. Šolnine se je plačalo 3059 gold., učenci uživali so 17 ustanov v skupnem znesku 1510 gold. 46 kr. Znamenito je, da so učenci v I. b., ki so sami Slovenci in se imajo tedaj boriti s težavami nemščine, bolje napredovali, nego oni v I. a., ki so sami Nemci. Kaj dobro izbrane so slovenske naloge. Čudno pa se še vedno čita, da je slovenščina le relativno obilgatna in se v spored stavlja s francoščino. Obrtno-nadaljevalna šola imela je 148 učencev. Vse poročilo pa je sestavljeno prav pregledno in natančno.

— (Na podgimnaziji na Ptui) bilo je letos 107 učencev. Med temi 72 Slovencev, 33 Nemcev, 2 Magjara. Z odliko dovršilo jih je 12, 68 dobilo je prvi, 14 drugi, 4 tretji razred,

— (Šišenska Čitalnica) prireni na korist pevske blagajnici keglanje z dobitki, ki se bode vršilo v gostilnici pri Čadeži v Spodnji Šiški od 29. t. m. pričene do 19. avgusta. Podrobnejši program sledi.

— (Vsem Ančikam in Anam na čast) priredi jutri v četrtek ob 1/2 8 uri zvečer g. Ferline v svojej gostilnici „pri Zvezdi“ soarejo, pri kateri svira godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Vrt bode lepo okinčan in krasno razsvitljen.

— (Toča) uničila je pretekli ponedeljek v več občinah pri Šmarjah in Slatini vse pridelke popolnem.

— (Razpisane službe:) Profesarja nemščine na mornarskej akademiji na Reki s 1. dnem septembra. Plača 1600 gold., petletnice po 200 gold., stanovanje v akademijem poslopju, eventualno odškodnina za stanovanje s 604 gold. Prošnje do 10. avgusta na vojno ministerstvo. — Učitelja na jednorazrednici v Hotedršici. Plača 450 gold. in stanovanje. Prošnje do 25. avgusta. — Učitelja na jednorazrednici v Godoviči. Plača 400 gold. in stanovanje. Prošnje do 20. avgusta na okr. šol svet v Logateci.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bern 25. julija. „Bundesrath“ bode Ameriki ponudil dogovor, da se vsi prepriji mej Švico in Ameriko sodijo po izbranem sodu (Schiedsgericht).

London 25. julija. V spodnjej zbornici naznanil je Northcote predlog adrese na kraljico, da se pri pogajanju o kanalu Sueškem priznanje izključnega monopola ne dovoli.

Novi York 25. julija. Iz Baltimore došli potovalci pričakovali so na nasipu prihod ladije. Nasip se je zrušil in 70 jih je utonilo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
24. julija	7. zjutraj	735-17 mm.	+14-8°C	sl. sev.	obl.	5-00 mm.
	2. pop.	733-70 mm.	+21-3°C	sl. bur.	jas.	
	9. zvečer	733-10 mm.	+17-6°C	sl. bur.	č. jas.	dežja.

Nebo je bilo nekoliko oblačno, zvečer precej jasno, po noči pa deževno.

Srednja temperatura je znašala +17-9°, za 1-7° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Tržne cene v Ljubljani

dné 25. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	80
Rež,	4	55
Ječmen	4	6
Oves,	2	92
Ajda,	4	71
Proso,	4	53
Koruza,	5	40
Leča,	8	—
Grah,	8	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	—	94
Maslo, kilogram.	—	88
Mast,	—	72
Speh frišen	—	78
„ povišen,	—	85
Surovo maslo,	—	2 1/2
Jajca, jedno	—	8
Mleko, liter	—	60
Goveje meso, kilogram	—	52
Telečje	—	62
Svinjsko	—	32
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	18
Golob	—	16
Seno, 100 kilogramov	2	78
Slama,	1	40
Drva trda, 4 kv. metre	6	20
„ mehka, „ „	4	—

Dunajska borza

dné 25. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	90 kr.
Srebrna renta	79	60
Zlata renta	99	45
5% marčna renta	93	35
Akcije narodne banke	837	—
Kreditne akcije	294	10
London	119	95
Napol.	—	50 1/2
C. kr. cekini.	5	65
Nemške marke	58	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864	100	169
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	—	99
Ogrska zlata renta 6%	—	119
„ 4%	—	88
„ papirna renta 5%	—	87
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	103
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	118
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	108
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	105
Kreditne srečke	100 gld.	171
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	—

V poljedelskej razstavi

odlikovane Umrathove mlatilnice s srebrno državno svetinjo; Broglejeve presejalnice za plevelj z bronasto državno svetinjo; Kleiner Fleischmanovo mlekarsko orodje z bronasto državno svetinjo

je razstavil in ima v zalogi

JAN. J. WINKLER,

v Ljubljani pred Križanki,

posebej odlikovan za poljedelske stroje in orodje z bronasto državno svetinjo. (506—1)

K sv. Ani!

Priporočam ravnokar v mojej zalogi izšlo in po visoko čast. knezoškofjskem uradu potrjeno molitveno knjigo:

„Sveta Ana

ali

molitvene bukvice v češčenje svete matere Ane, obsegajoče njeno življenje in vse navadne pobožnosti.

Sestavil **Krisogon Majar**,
mašnik iz reda svetega Frančiška.

Cena: v polusnji 60 kr., v usnji 80 kr. in 1 gld. — Po pošti za vsako knjigo 10 kr. več.

Razprodajalec dobé rabat.

(504—2)

J. Giontini v Ljubljani.

Deček,

14 let star, doma na deželi, dovelj močan, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi priti v pouk h kakemu rokodelcu, naj si bo mizar, ključar ali kovač. — Kdo in od kod pove upravništvo „Slov. Naroda“. (489—3)

Kleparski učenec

se takoj sprejme pri

F. S. Nollji,

(492—3)

Valvazorjev trg št. 2.

Koleselj,

eleganten, za štiri ljudi, jako priročen, malo rabljen, prodaja se v ceno v Ljubljani, na št. Jakobskem trgu šte. 5. (496—3)

Umetne

(234—28)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plovbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Št. 10.402.

(497—2)

Razglas.

Za 1882. leto je druga Anton Raabova ustanova 200 gld. na leto za oddati.

Pravico do jedne polovice te ustanove ima ubožna in pošena udova Ljubljanskega meščana, do druge polovice pa ubožna in dobro odgojena hči Ljubljanskega meščana, ki je zaročena, in sicer koj po poroki.

Prošnje, katerim je priložiti dokaze ubožtva, dobrega zadržanja in meščanstva uložé naj se do 20. avgusta t. l. pri podpisnem mestnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 17. dan julija 1883.

Župan: Grasselli.

Prva kranjska

medicinska tovarna pastilj

s parom in strojem

G. Piccoli-ja,

lekarnarja „pri angelji“, v Ljubljani na Dunajski cesti.

Antikatarhalične salicil-pastilje

iz rastlinskih sokov, utešujejo razdraženost, dajo slino in stapljajo slizo, proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in v vratu, najboljše obvarovalno sredstvo proti difteritidi. **Jedna škateljoa 20 kr.**

Gummi-bonbons

proti kašlju, hripavosti. **V škateljoah po 10 kr.**

Bonboni iz sladnega ekstrakta

iz najčistejšega sladnega izlečka, dobro prebavljivi, tečni, utešajo razdraženost, dajo slino in stapljajo slizo, proti kašlju, hripavosti, bolečinam na pljučah, prsih in v vratu. **V škateljoah po 10 kr.**

Pastilje iz poprove mete.

Ohranjajo redno prebavljenje, pospešujejo slast in so uspešno sredstvo proti slabostim in krču v želodecu itd. itd. Nepogrešni so tudi za kadilce in za elegantno gospodo. **Škateljoe po 10 kr.**

Pastilje s santoninom.

Vsaka pastilja ima 0-05 santonina. Jedino in najboljše sredstvo proti glistam za otroke in odraslene. **Škateljoa po 10 kr., posameznih 100 pastilj 70 kr., 1000 pastilj za gld. 6.50.**

Pastilje s sodo.

Imajo prijeten okus, krepijo oslabeled želodec, pospešujejo prebavo, store neškodljive preobile kisline prebavilnih organov. **Jedna škateljoa 10 kr.**

Razprodajalec dobé rabat. Naročila izvršujejo se točno po poštnem povzetju. (291—5)

Tuji:

Pri Slov.: Fleischer iz Fuzine. — pl. Heider iz Gradca. — Dekleva iz Sežane. — Ehrig iz Drezdnu. — Pri Malet: Pfeifferer iz Kočevja. — Dr. Schuster iz Gradca. — Acornom iz Trsta. — Dragovar iz Dunaja. — Dietrich iz Češkega. — Prom iz Pešte. — Armberger iz Dunaja.

„NARODNA TISKARNA“ vožne liste

nemške in nemško-slovenske.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.